UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 272.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

max, tamen vel fando illud audiiſti, quòd
Act. olim diuinorũ Apoſtolorũ diſcipuli venditas ſuas facultates ad eccleſiã pauperum cauſſa deferebant. At tu contrà omnino faciens eccleſiæ ac pauperum bona domi tuæ impiè ac nefariè colligis. Huic igitur impietati finem impone: œconomus enim hinc dictus eſt, quòd pauperibus, quæ ipſorum ſunt, tribuat. Propria autem ipſorũ meritò ſunt eccleſiaſtica bona.

παρὰ τὸ τὰ οἰκεῖα νέμειν τοῖς πένησιν.

οὖν κἂν ἐκ περιχύσματος ἔχεις, ὅτι πάλαι οἱ τῶν θείων ἀποστόλων μαθηταὶ, τὰ οἴκοι πιπράσκοντες, τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ πτωχῶν προσεκόμιζον. σὺ δὲ πᾶν τοὐναντίον ποιῶν, τὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν πτωχῶν οἴκοι συνάγεις ἀσεβῶς. παῦσαι τοίνυν τῆς ἀσεβείας. οἰκονόμος γὰρ εἴρηται παρὰ τὸ τὰ οἰκεῖα αὐτῶν νέμειν τοῖς πένησιν. οἰκεῖα δὲ αὐτῶν, εἰκότως τὰ ἐκκλησιαστικά.

Agatho. 270.

Optime vir, ex ijs, quæ euenerunt, maiora tibi perſpicere licet. Ethniciſmus enim multis & temporibus, & laboribus, & opibus, & armis, & ſermonibus corroboratus ex oculis euanuit. Noſtra autem religio plebeijs & illiteratis, & pauperibus
Cor. atque abiectis hominibus demãdata, breui temporis ſpatio fulgetræ in modum quoquò gentium peruaſit, non oculos duntaxat atque aſpectum, ſed etiam mentes illuminans, quoniam videlicet ille ex commentitijs fabulis conſtabat: hæc autem ex cæleſtibus dogmatibus compacta erat.

Ἀγαθοδαίμονι. σο.

Ἔξεστί σοι συνιδεῖν, ἄριστε, ἐκ τῶν συμβάντων τὰ μείζονα. ὁ γὰρ ἑλληνισμὸς πολλοῖς καὶ χρόνοις καὶ πόνοις καὶ πόροις καὶ ὅπλοις καὶ λόγοις κρατυνθεὶς, ἠφανίσθη. ἡ δὲ ἡμετέρα θρησκεία ἰδιώταις καὶ ἀγραμμάτοις καὶ πτωχοῖς καὶ εὐτελέσιν ἐγχειρισθεῖσα ἐν βραχεῖ καιρῷ, δίκην ἀστραπῆς διῆλθε πανταχοῦ, οὐ τὰς ὄψεις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γνώμας φωτίσασα, ὅτι ἡ μὲν ψευδέσι μύθοις συνέκειτο. ἡ δὲ δόγμασιν οὐρανίοις συνήρμοστο.

Læandro. 271.

Humana natura, vir eximie, nec eiuſmodi eſt, quæ vitium admittere nequeat: nec rurſum vi naturæ vitia habet. Verùm mens ac voluntas hæc admittens, prolapſionem à virtutibus ſuſtinet.

Λαιάνδρῳ. σοα.

Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, οὔτε ἀνεπίδεκτός ἐστι κακοῦ, οὔτε φυσικῶς κέκτηται τὰ κακὰ, ἀλλὰ γνώμη ταῦτα προσιεμένη, τὴν τῶν καλῶν ὑπομένει ἀπόπτωσιν.

Eidem. 272.

Illud quod ſcribis, primus quoque homo perpeſſus eſt, verùm ſecundus priorem
Pſal. formam ipſi reddidit: quippe qui in ea modo ſermonem omnem ſuperanti, extiterit, eámque modo diuinitati cõſentaneo correxerit.

Τῷ αὐτῷ. σοβ.

Ἐκεῖνο ὃ γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος πέπονθεν ἄνθρωπος, ἀλλ' ὁ δεύτερος αὐτῷ τὴν προτέραν μορφὴν ἀποδέδωκεν, ἐν ἐκείνῃ ἀφράστως γενόμενος, καὶ ταύτην θεοπρεπῶς διορθωσάμενος. γέγραφας

Eutonio. 273.

Magnificabo Dominum in laude, & placebit ei ſuper vitulum nouũ, canebat Da-

Εὐτονίῳ. σογ.

Μεγαλυνῶ τὸν κύριον ἐν αἰνέσει, καὶ ἀρέσει αὐτῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, ἔψαλ-

λεν